
Baranyi Ferenc

TARJÁNIG URBINÓN ÁT

Czinke Ferenc halálára

A nagyrozvágyi Meszeske tanyáról
Tarjánig Urbinón át vitt az út,
Kuopiót s Pácint sem elkerülve,
mind csöndesebb tihanyi pihenőkkel

Mediterrán egek kevély azúrját
dézsmáld meg, hogy feldúsítsd a dülők
tétova és szánalmas szilvakékjét
a keréknyommal kanyargó fasorban.

Bodzák, akácok poros lombja hívta
segítségül a messzi finn fenyőket,
hogy örökzöld lehessen a reménység
a rég megőszült szőke Tisza mentén.

Most leszálltál egy színtelen világba,
ahol az árnyak impresszionistán
elmosódó alakban kavarnak
a nemlét mindig naptalan mezőin.

De színeket, vonalakat feledtél
a felvilágban, hogy a fénytelenység
s formátlanság lentről felszínre törvén
ne itt lelhessen végleges hazára.